

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2017

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων

Σέ ὅλο τό πλήρωμα
τῆς κατὰ Σισάνιον καί Σιάτισταν Ἐκκλησίας.

Ἀδελφοί προσφιλέστατοι καί παιδιά μου ἀγαπημένα,
Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε!

Αὐτό τό μήνυμα καί αὕτῃ τήν πρόσκληση ἀπευθύνει σέ
μᾶς ἡ Ἐκκλησία μας μέ τό στόμα τοῦ ἱεροῦ ὑμνωδοῦ, αὕτῃ τῇ
μεγάλῃ ἡμέρᾳ καί τῇ μεγάλῃ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων.

Καί πρῶτα τό μήνυμα: Χριστός γεννᾶται

Ποιός ὅμως εἶναι ὁ Χριστός πού γεννᾶται;

Εἶναι ὁ Θεός, ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού
γιά μᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί γιά τή δική μας τή σωτηρία
γίνεται ἄνθρωπος.

Εἶναι Ἐκεῖνος πού εἶπε καί δημιουργήθηκαν τά πάντα,
Αὐτός πού διέταξε καί κτίσθηκαν.

Αὐτός εἰς τό ὄνομα τοῦ ὁποίου στερεώθηκαν οἱ οὐρανοί
καί θεμελιώθηκε ἡ γῆ.

Εἶναι Αὐτός τοῦ ὁποίου οἱ οὐρανοί ἀκατάπαυστα
διηγοῦνται τήν δόξαν καί τά ἔργα τῶν χειρῶν Του ἀναγγέλλει
τό στερέωμα. Αὐτός, λοιπόν, τώρα ὁ ὑψηλός Θεός

φανερώνεται στή γῇ ταπεινός ἄνθρωπος, προκειμένου νά ἀνεβάσει καί πάλι στό ὕψος τῆς θεότητος τόν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Στό γεμᾶτο ἀπορία ἐρώτημα τοῦ ἱεροῦ ὑμνωδοῦ, «ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς μητρός;», ἡ ἀπάντηση εἶναι: «πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καί ὡς εὐδόκησε». Ὁ Θεός λυγίζει τούς οὐρανούς καί κατεβαίνει στή γῇ, καί αὕτη ἡ κίνηση εἶναι ἔργο τῆς Σοφίας Του καί τῆς θελήσεώς Του, καί τῆς ἀγάπης Του.

Μέ τή σάρκωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ στά ἄχραντα σπλάχνα τῆς Παναγίας, ἡ γεμάτη φθορά καί θάνατο ἀνθρώπινη φύση θά μπολιαστεῖ μέ τό θεϊκό μπόλι. Ἔτσι ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀργότερα θά σημαίνει ὅτι τό μπόλι ἔπιασε, ἡ ζωή νίκησε τό θάνατο, ὁ ἄνθρωπος ἐγίνε θείας φύσεως κοινωνός.

Σέ ἕνα κόσμο πού οἱ εἰδήσεις πού καθημερινά ἀκοῦμε προκαλοῦν θλίψη, πόνο καί ἀπόγνωση, σέ ἕνα κόσμο πού καθημερινά ἀκοῦμε γιά πολέμους καί ἀκοές πολέμων, γιά ἀτυχήματα, ἀρρώστιες, ἐγκλήματα, γιά ἀδικίες καί γιά θανάτους, σέ ἕνα κόσμο πού ὁ ἄνθρωπος εὐτελίστηκε ὅσο ποτέ ἄλλοτε, σέ αὐτόν τόν κόσμο ὁ ἄγγελος εὐαγγελίζεται χαρά μεγάλη καί ἡ μεγάλη χαρά εἶναι ὅτι «ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ», ὅτι γεννήθηκε γιά μᾶς σήμερα Σωτήρας.

Ὁ Χριστός εἶναι Σωτήρας ὅχι μέ κάτι πού κάνει ἀλλά μέ αὐτό πού εἶναι. Τέλειος Θεός καί τέλειος Ἄνθρωπος. Μέ μία λέξη Θεάνθρωπος, καί τήν ἴδια στιγμή ἀρχηγός καί γενάρχης μιᾶς νέας ἀνθρωπότητος, τῆς Ἐκκλησίας. Στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἐνώθηκε τό κτιστό μέ τό ἄκτιστο, ἡ δική μας θνητότητα μέ τήν αἰώνια ζωή τοῦ Χριστοῦ καί νικήθηκε ὁ δικός μας θάνατος.

Τά Χριστούγεννα, λοιπόν, είναι ἡ μεγάλη μας γιορτή, ἡ μεγάλη μας χαρά. Τώρα μέ τό μυστήριο τοῦ Βαπτίσματός μας μπολιαζόμαστε καί ἐμεῖς μέ τή σειρά μας στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, κοινωνοῦμε μέ τή δική του ζωή καί γινόμαστε καί ἐμεῖς κατά χάριν θεάνθρωποι.

Αὐτό, λοιπόν, εἶναι τό μεγάλο μήνυμα, αὐτό εἶναι τό μεγάλο τῆς εὐσεβείας Μυστήριον ὅτι «ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί».

Καί μετά τό μήνυμα ἡ πρόσκληση: Δοξάσατε!

Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε!

Ἡ πρόσκληση νά δοξάσουμε καί νά δοξάζουμε τόν Θεό γιά τήν ἀγάπη Του, πού Τόν ὀδήγησε στήν κένωσή Του, στήν Ἐνανθρώπησή Του, στή δική μας Σωτηρία. Ἐκεῖνος ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά γίνουμε ἐμεῖς θεοί. Δέν στέκεται μακριά μας, μᾶς θέλει κοινωνούς τῆς δικῆς Του ζωῆς καί τῆς δικῆς Του δόξας. Ἡ ζωή μας ὁλόκληρη θά πρέπει νά εἶναι μιά διαρκῆς εὐχαριστία, μιά διαρκῆς δοξολογία, νά δοξάζουμε τό Θεό «ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν», ἡ ζωή μας ὁλόκληρη θά πρέπει νά εἶναι μιά διαρκῆς παραμονή στήν Ἐκκλησία, μιά διαρκῆς τήρηση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ὥστε ὅλοι «ἐν ἐνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ νά δοξάζουμε τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομά Του».

Ἐνα καρπό τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως, μιά ἀκόμη ἐπιβεβαίωση ὅτι ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος προκειμένου νά γίνει ὁ ἄνθρωπος θεός, ζήσαμε τίς ἡμέρες αὐτές κατά τίς ὁποῖες ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία προσέθεσε στό Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἕναν ἀκόμη θεωθέντα ἄνθρωπο, τόν Ὅσιο Ἰάκωβο τόν νέο, τόν ζήσαντα, ἀθλήσαντα καί ἀγιασθέντα στήν Μονήν τοῦ Ὁσίου Δαβίδ τοῦ Γέροντος εἰς τήν Βόρεια Εὐβοία. Στό ἀγιασμένο πρόσωπό Του ἐπιβεβαιώθηκε ὅτι μέ τήν Ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ ὁ δρόμος

γιά τήν θέωση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πλέον ἀνοικτός. Ἐπιβεβαιώθηκε ὅτι αὐτή ἡ θέωση εἶναι τό μόνο οὐσιαστικό νόημα ζωῆς γιά τόν κάθε ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος ἢ θά γίνει Θεός ἢ θά καταντήσῃ σκουπίδι. Ἄλλη ἐπιλογή δέν ὑπάρχει.

Εὐχομαι σέ ὅλους σας, προσφιλέστατοι ἀδελφοί μου, καί παιδιά μου ἀγαπημένα, αὐτή τήν ἡμέρα πού «τά σύμπαντα χαρᾶς πληροῦνται» γιατί «Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου», ἡ χαρά τῶν Χριστουγέννων νά εἶναι διαρκῆς μέσα στήν ζωή σας καί νά ἀποτελεῖ πηγὴ ἐμπνεύσεως, δυνάμεως καί παρηγορίας.

Ἐν ἀγάπῃ πολλῇ
εὐχέτης πάντων ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Φάτνης
Ὁ Ἐπίσκοπός σας

Ὁ Σιμεὼν Διακίγιεβιτς